

Een stuk land lenen in ruil voor een boomgaard

Als we aankomen staat Floris Komen (39) boompjes uit te laden uit zijn pick-up truck. "Deze meneer wil de nashipeer. Die ligt onderop." Een aantal klanten staat geduldig te wachten, op hun boompjes en op uitleg. Floris vertelt rustig welke rassen welke eigenschappen hebben en wat ze nog meer willen weten. Soms komt ter sprake dat de klanten mooi buiten wonen of dat ze een stukje land bij hun huis hebben. Dan laat Floris achteloos vallen dat hij nog land zoekt om boompjes op te zetten. Zo komt het dat Floris' natuurlijke bomen nu vijf stukjes land gebruikt op vijf verschillende plekken.

*Tekst: Linda Groot Nibbelink
en Klarien Klingen / Foto's:
eigen en Linda Groot
Nibbelink*

Eén hectare is eigen bezit, die was vroeger van Floris' ouders. Daar begon het mee. Judith Both (37): "Daar hadden we geluk mee. Een boom kweken duurt gewoonlijk drie tot vier jaar. Als je dan land gebruikt waarvoor je moet betalen, is het gewoon niet te doen. Maar Floris had hobbymatig allerlei bomen geplant en geënt. Pas na vijf jaar had hij zoiets van, ik verkoop er links en rechts eens een paar. Nog veel later, toen we al superveel bomen hadden, vroegen we ons af: gaan we dit doen?" Het lijkt haar behoorlijk lastig om *out of the blue* als nieuwe boomkweker te beginnen.

Toch heeft juist Judith een push gegeven aan de professionalisering van *Floris' natuurlijke bomen*. Toen haar contract afliep bij haar vorige baan is ze bewust niet iets nieuws gaan zoeken. "Ik dacht: zolang ik geld blijf verdienen, hebben we niet voldoende stok achter de deur om hier echt werk van te maken." En met resultaat. "Zodra er geen geld meer op mijn rekening kwam, werd Floris een beetje onrustig. Er moest iets gebeuren. Toen zijn we dit serieus op gaan pakken." Ook de aanvragen voor Skal en NAK (nodig om aan bijvoorbeeld gemeentes te kunnen leveren) waren momenten waarop het serieuzere vormen aan begon te nemen. "Vanaf toen werden we veel professioneler. Je maakt dan namelijk ook kosten. 1 Januari 2012 noem ik onze officiële startdatum. Als mensen vragen hoe lang we bestaan, dan is dat de ijkdatum, hoewel we daarvoor al een jaar lang hebben gedraaid. Maar vanaf die datum zijn we professioneel geworden en kwam er elk jaar een stukje bij. Het is een groeiproces."

Hoe zit het nou met die verschillende lapjes grond? Floris: "Neem bijvoorbeeld ons stukje bij Empel. Daar ging ik bij iemand bomen snoeien, in een sjeke buurt. Er was een paardenweitje achter. Ik zei: 'Je woont hier mooi, met dat paardenweitje!' Hij zei: 'Tja, dat paardenweitje is toch wel een vieze bende. De hele winter staan de paarden in de brandnetels. Er staat een zeecontainer, overal liggen balen stro en er waaien stukken plastic. Dat is eigenlijk niks. De hele buurt ergert zich. Ik had liever zoiets als bij jou, dat is tenminste mooi!'" Toen is afgesproken dat Floris boompjes zou planten op dat stuk grond, zolang de eigenaar aan het wachten was op een bouwvergunning. In eerste instantie is er drie jaar overeengekomen, maar die periode is nu verlengd. "Ik had de bomen heel dicht geplant, met 1 meter tussen de rijen. Ik zou dan één rij rooien en de volgende laten staan. Maar de bomen moeten eigenlijk nog twee jaar doorgroeien. Ik heb gewoon gevraagd of dat kan en ze zijn akkoord gegaan."

Zo is er een systeem ontstaan waarbij mensen een stuk land kunnen lenen aan *Floris' natuurlijke bomen*, in ruil voor een boomgaard. Dit gaat via mondeling contact. Floris: "Je hoort het wel aan mensen. Dan zeggen ze: 'Ik wil boompjes, die moeten daar en daar komen, want ik heb een stukje land gekocht'. Of: 'We wonen mooi vrij'. Dan zeg ik altijd: 'We zoeken nog land, in ruil voor een boomgaard.' Dat hebben we ook op onze website gezet. En als mensen boompjes komen kopen, zeg ik: 'Je hoeft ze niet te kopen. Als ik een paar jaar boompjes mag zetten,

krijg je ze.'" Mensen mogen zelf aangeven wat ze willen, in principe zijn alle rassen mogelijk. Als Floris de boompjes root, laat hij er een paar staan. "En zolang de bomen er staan, mag je appels plukken, zoveel je wil. Dat vinden mensen mooi, net als de bloesem. Het is gewoon prachtig."

JAN RIETVELD.

PARTICULIER:

"IK HEB FLORIS TOEVALLIG ONTMOET BIJ LANDGOED MARIËNWAERDT. IK HOORDE AAN ZIJN MANIER VAN PRATEN DAT HIJ BIJ ONS UIT DE BUURT KWAM. HIJ BLEEK, NET ALS WIJ, IN DEN DUNGEN TE WONEN. HET KLIKTE DIRECT GOED. HIJ WAS OP ZOEK NAAR GROND EN WIJ HEBBEN DIE OM NIET BESCHIKBAAR GESTELD. HET ENIGE IS DAT IK DE VRIJHEID WIL HEBBEN OM DE GROND WEER TERUG TE KRIJGEN ALS IK DAT WIL. NIET ALLES ZOU OM GELD MOETEN GAAN. HET IS ZO VERZAKELIJK TEGENWOORDIG."